

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **X**, zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem Kovářská 939/4, Praha 9, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2019, č. j. 1 A 8/2019 - 29,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2019, č. j. 1 A 8/2019 - 29, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 12. 2018, č. j. KRPA-52747-17/ČJ/2019-000022-MIG, byl žalobce zajištěn podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro rozhodné období (dále též „zákon o pobytu cizinců“) za účelem předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Doba zajištění žalobce byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II.

[2] Žalobce podal proti výše uvedenému rozhodnutí žalobu u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), v níž namítal především to, že je nezletilou osobou bez doprovodu. Měl být proto umístěn do specializovaného zařízení pro děti, nikoliv do

zařízení pro zajištění cizinců Balková. Dále namítal, že pro zajištění nebyla naplněna podmínka vážného nebezpečí útěku.

[3] Městský soud žalobě vyhověl, zrušil proto rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Uvedl, že z lékařské zprávy MUDr. R. G. (opatřené žalovaným) neplyne, zda byla vzata v potaz odchylka kostního a kalendářního věku (plynoucí z vyjádření doc. RNDr. H. K., CSc. přiloženého k žalobě). Zpráva MUDr. G. pouze uvádí, že se jedná zřejmě o osobu dospělou, pročez není přesvědčivá. Pokud byl kostní věk žalobce stanoven na 18 let, je z důvodu odchylky možné, že kalendářní věk žalobce je 17 let. Za této situace se měl žalovaný pokusit ověřit věk žalobce jiným způsobem (psychologickým vyšetřením, dentální analýzou), příp. měl kontaktovat ubytovací středisko v Německu, kde žalobce dle svého tvrzení v minulosti pobýval. Žalovaný tedy nezjistil skutkový stav, o němž nejsou pochybnosti. Na tom nic nemění ani fakt, že žalobce zamlčel podání žádosti o mezinárodní ochranu ve Velké Británii. Nadto, Velká Británie žalobce převzala zpět na základě údajů, které uvedl ve správním řízení. Tvrzené datum narození tedy žalobce pravděpodobně uváděl již v roce 2017.

III.

[4] Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Nesouhlasí s tím, že k datu vydání rozhodnutí o zajištění nebyla prokázána zletilost žalobce. Stěžovatel vycházel z lékařské zprávy dětského oddělení Nemocnice na Bulovce ze dne 4. 2. 2019. Z provedeného vyšetření vyplývá, že sekundární pohlavní znaky žalobce jsou plně vyvinuté a žalobce má plně prostavěny růstové štěrby všech metakarpů, ulny i radia, z čehož lze usoudit, že se jedná o jedince staršího 18 let. Stěžovatel dále hodnotil fyziologické vlastnosti žalobce, který stavbou těla, vzrůstem a vousy odpovídal osobě starší 18 let. Stěžovatel rovněž posoudil výpověď žalobce ze dne 4. 2. 2019, ve které žalobce prokázal rozumovou a mentální vyspělost. Správnost úsudku žalovaného následně potvrdila informace od státních orgánů Velké Británie, která prokazuje, že žalobce uváděl během svého pobytu ve Velké Británii jinou identitu. V řízení o udělení azylu ve Velké Británii vystupoval jako X. To indikuje nedůvěru vůči tvrzení žalobce. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Azs 38/2017 - 28, bylo tedy na žalobci, aby osvědčil, že není plnoletý. Stěžovatel nemůže hodnotit správnost lékařské zprávy. Její závěry nelze rozporovat ani stanoviskem MUDr. K., které bylo předloženo v průběhu soudního řízení. Ze stanoviska toliko vyplývá, že se kalendářní a kostní věk může lišit až o 2 roky. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[5] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

pokračování

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Protože stěžovatel výslovně uvedl, že kasační stížnost podává mj. z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve tímto kasačním důvodem (ke kterému je nadto soud povinen přihlížet z úřední povinnosti – § 109 odst. 4 s. ř. s.).

[9] Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[10] Podle názoru Nejvyššího správního soudu bylo řízení před městským soudem zatíženo vadou mající vliv na zákonnost napadeného rozsudku.

[11] Podle § 77 odst. 1 s. ř. s. platí, že dokazování provádí soud při jednání. Judikatura zdejšího soudu vztahující se k tomuto ustanovení konstantě setrvává na názoru, že hodlá-li soud provést jakýkoliv důkaz, je povinen nařídít jednání, během kterého tento důkaz provede. Nařídít jednání za účelem provedení důkazu je soud povinen i tehdy, pokud účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 103/2005 - 76, publikovaný pod č. 687/2005 Sb. NSS).

[12] Městský soud v nyní projednávané věci výše uvedený postup nedodržel. Nenařídil jednání, přestože prováděl dokazování listinným důkazem – konkrétně stanoviskem MUDr. K. ze dne 7. 8. 2015. Toto stanovisko bylo městskému soudu předloženo žalobcem jako příloha žaloby (nebylo součástí správního spisu). Městský soud pak z tohoto stanoviska (aniž by za tímto účelem nařídil jednání) vyšel v napadeném rozsudku. V reprodukční části odůvodnění napadeného rozhodnutí soud rekapituloval obsah této listiny a v argumentační části využil údaje v ní uvedené – postavil na těchto údajích svůj závěr ohledně nutnosti zrušení rozhodnutí stěžovatele: *„Žalobce namítá, že metoda rentgenu levého zápěstí (metoda TW3) není přesná ke zjištění kalendářního věku. Tato metoda zjišťuje velmi přesně věk biologický (kostní věk), nikoliv však věk kalendářní. Ten se od biologického věku dle přiloženého vyjádření Doc. RNDr. H. K., CSc. může lišit až o +/- 2 roky. Z lékařské zprávy, ze které správní orgán vycházel, ale neplyne, zda byla odchylka od biologického (kostního) věku vzata v potaz. Zpráva pouze uvádí, že se zřejmě jedná o osobu dospělou. Není tak zcela přesvědčivá. Pokud byl kostní věk žalobce stanoven na 18 let, je možné, v rámci uváděné odchylky je kalendářní věk žalobce 17 let, jak uváděl ve správním řízení. Lze proto pochybovat o tom, zda si na základě údajů obsažených v lékařské zprávě mohl být správní orgán jist, v intenzitě předpokládané v ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), že věk žalobce činí více než 18 let.“*

[13] Uvedeným postupem městský soud zatížil řízení vadou, jež mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 9. 2. 2007, č. j. 6 Azs 222/2005 - 64, ze dne 2. 9. 2009, č. j. 2 Azs 26/2009 - 123, ze dne 31. 8. 2016, č. j. 4 As 119/2016 - 40, či ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 103/2005 - 76, publikovaný pod č. 687/2005 Sb. NSS). V posledně uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud zcela přílehlavě na nyní projednávanou věc uvedl, že: *„Provedl-li krajský soud dokazování listinnými důkazy [...] bez nařízení jednání, trpí jeho rozhodnutí jinou vadou řízení před soudem, jež mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí a je důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.“*. Odkázat pak lze i na rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 6 Azs 35/2015 - 30: *„Krajský soud dospěl k závěru o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu stěžovatelkou a učinil vlastní skutkové závěry na základě žalobcem v soudním řízení předloženého sdělení OSSZ, které nebylo součástí správního spisu a podkladem pro rozhodnutí správních orgánů, aniž provedl touto listinou důkaz u jednání v souladu s § 77 odst. 1 s. ř. s. Takový postup však soudní řád správní neumožňuje. Krajský soud buď může vyjít ze skutkového stavu, tak jak jej zjistil správní orgán, a v případě, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, může zrušit rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Nebo může v souladu s požadavky plné jurisdikce postupem podle § 77 odst. 2 s. ř. s. důkazy zopakovat nebo doplnit vlastním dokazováním u jednání; takto provedené důkazy je povinen sám zhodnotit a učinit vlastní závěr o skutkovém stavu“*. V této souvislosti je dále nutno zmínit, že Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že městský soud v jiném řízení týkajícím se taktéž určování věku zajišťované osoby, kde bylo předloženo shodné stanovisko MUDr. K., ústní jednání nařídil a v rámci něho provedl dokazování v souladu s § 77 s. ř. s. (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2019, č. j. 16 A 9/2019 - 34). Nejvyšší správní soud pak nemohl přehlédnout ani fakt, že ze soudního spisu nadto neplyne, že by se městský soud dotázal žalobce (jeho zástupce), zda v dané věci požaduje nařízení jednání, či nikoliv. Výzvu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. městský soud adresoval stěžovateli (žalovanému), nikoliv však žalobci (kterého nadto neinformoval ani o tom, který senát se bude jeho žalobou zabývat).

[14] Již výše uvedené pochybení vede k nutnosti zrušení napadeného rozsudku pro vady řízení mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[15] Další pochybení spatřuje Nejvyšší správní soud v tom, že se městský soud nevyjádřil ke všem podkladům předloženým stranami sporu, které mohou mít relevanci k podstatě dané věci. Stěžovatel doručil městskému soudu dne 28. 2. 2019 podání, ve kterém uvedl, že žalobce je ve Velké Británii veden pod jinou identitou (s jiným datem narození). K tomuto podání stěžovatel předložil zprávu vydanou příslušným orgánem Velké Británie ze dne 14. 2. 2019, č. EIU/5216369/B1981831, ve které je žalobce označen jako „X)“.

[16] Městský soud se k obsahu uvedeného podání nikterak nevyjádřil a bez dalšího dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal, že by žalobce lhal o svém věku a že žalobce pravděpodobně uváděl v rámci azylového řízení ve Velké Británii stejné datum narození jako datum uvedené pro účely přezkoumávaného řízení o zajištění (bod 27 rozsudku). V této souvislosti nelze přehlédnout, že městský soud v jiném řízení (týkajícím se

pokračování

prakticky shodné situace) zohlednil zprávu z jiného členského státu EU osvědčující skutečnost, že zajišťovaná osoba zde uváděla jiná data narození (předloženou taktéž až v rámci soudního řízení). Tuto provedl jako důkaz při jednání (viz již výše jednou odkazovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2019, č. j. 16 A 9/2019 - 34). Nutno dodat, že Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti směřující proti uvedenému rozsudku městského soudu konstatoval, že předmětná zpráva má pro věc zásadní význam, neboť *„doplňuje důkazy shromážděné v rámci správního řízení a rozhodným způsobem činí tvrzení žalobce týkající se jeho skutečného věku nevěrohodným.“* (viz rozsudek ze dne 26. 9. 2019, č. j. 7 Azs 87/2019 - 22).

[17] Z uvedených důvodů Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než rozsudek městského soudu zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení, ve kterém je vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 1 a 4 s. ř. s.).

[18] Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání.

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu